

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΓΕΩΠΟΝΩΝ

Η ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΦΙΔΑΜΠΕΛΩΝ

Προβλήματα καὶ προτεινόμεναι λύσεις

Ὑπὸ κ. Γ. Ν. ΠΑΠΑΦΙΤΣΩΡΟΥ, γεωπόνου Α.Σ.Ο.

Εἰς τὴν μακροχρόνιον κρίσιν περὶ τὴν διάθεσιν τῆς παραγωγῆς τῆς κορινθιακῆς σταφίδος προσετέθη τελευταίως καὶ ἡ κρίσις περὶ τὴν καλλιέργειαν αὐτῆς. Ἡ παρατηρουμένη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη συνεχῆς μείωσις τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ καὶ ἡ μικρὰ ἀποδοτικότης τοῦ ἤδη διατιθεμένου τοιοῦτου, ἐπροκάλεσαν δυσανάλογον αὐξησιν τῶν ἡμερομισθίων καὶ κατ' ἀκολουθίαν διόγκωσιν τῶν ἐξόδων καλλιέργειας, τὰ ὅποια, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν χαμηλὴν στρεμματικὴν ἀπόδοσιν τῶν παλαιῶν σταφιδοφυτειῶν, καθιστοῦν τὴν συνέχισιν τῆς καλλιέργειας τῆς κοριν-

θιακῆς ὄχι μόνον ἀντιοικονομικὴν ἀλλὰ καὶ προβληματικὴν.

Εἰς τοὺς δυσμενεῖς αὐτοὺς ὄρους τῆς σταφιδοκαλλιέργειας προσετέθη προσφάτως καὶ ὁ κίνδυνος τῆς φυλλοξήρας. Ἐγκατασταθεῖσα αὕτη ὀριστικῶς εἰς τὴν Πελοπόννησον ἤρχισε τὸ καταστρεπτικόν της ἔργον ἀπὸ τὰς σταφιδοαμπελοφυτεῖας τοῦ Νομοῦ Κορινθίας.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δυσχεροῦς αὐτῆς καταστάσεως ἐνας μόνον τρόπος ὑπάρχει, ἡ ἀνανέωσις τῶν σταφιδοφυτειῶν καὶ μάλιστα ἐπὶ ἀντιφυλλοξηρικῶν ὑποκειμένων καὶ ἡ σύγχρονος μείωσις τῆς ὀλικῆς ἐκτάσεως αὐτῶν. Διὰ ταύτης θὰ ἐπιτευχθοῦν τὰ ἀκόλουθα: α) Θὰ μειωθῆ ἡ συνολικὴ καλλιεργουμένη ἔκτασις τῶν σταφιδοφυτειῶν εἰς ἐπίπεδον ἐπιτρεπτόν παραγωγὴν ἀνάλογον μὲ τὴν δυνατότητα διαθέσεως αὐτῆς (ἐξισορροπίσις προσφορᾶς πρὸς ζήτησιν. β) Θὰ βελτιωθῆ ἡ στρεμματικὴ ἀπόδοσις τῶν φυτειῶν καὶ γ) Θὰ ἐπιτευχθῆ μείωσις τῶν καλλιεργητικῶν δαπανῶν, λόγῳ τῆς γραμμικῆς διευθετήσεως τῶν νέων φυτειῶν καὶ τῆς συνεπείᾳ ταύτης μηχανοποιήσεως ὀρισμένων καλλιεργητικῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς διευκολύνσεως ἐτέρων. Ἄμεσος δέ οἰκονομικὴ συνέπεια τῶν βελτιώσεων τούτων θὰ εἶναι ἡ μείωσις τοῦ πα-

νάπτωξις ἀπαιτεῖ προοδευτικὴ ἐκβιομηχάνισι καὶ γιὰ τὸ λόγῳ οἱ πλείους ὑπανάπτυκτες χώρες συγκεντρῶνουν τὶς προσπάθειάς τούς γιὰ νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἀπαιτούμενη βιομηχανικὴ βάσι ἢ νὰ διευρύνουν τὴν ὑφισταμένην.

Σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἡ πρόοδος ὀπῆρξε ἀπελπιστικὰ βρῦδεῖα. Τὰ αἷτια τῆς καθυστερήσεως αὐτῆς γίνονται μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου περισσότερο κατανοητά. Γίνεται δηλαδὴ μιὰ πληρέστερη ἐπίσημανσις τῶν ἀδυναμιῶν καὶ ἀναζητοῦνται τὰ προσφορώτερα μέσα θεραπείας.

Πάντως ἔχει γίνῃ πλέον εὐρύτατα ἀποδεκτὸν ὅτι ἡ ἐκβιομηχάνισις δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῆ ἢ μὲ τὸν ἐπιθυμητὸ ρυθμὸ χωρὶς τὴν παράλληλην πρόοδο τῆς Γεωργίας.

Κ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ